

κρτερικῶς καὶ γαληνισίως· ἀλλ' ἀπελιπίσθη ἐνταυτῷ καὶ ἐκ τῆς ταχείας τῶν θειῶν μου ἀπαλλαγῆς· διότι οἱ Παταγόνες εἶχον λόγον νὰ μὴ μὲ ὑπάγωσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς Πείνης. Ἡ δὲ Ολλανδία αὐτῶν ἦτο πλάσμα τῆς φαντασίας των, ὥστε ἐγίνοντο εἰς τὸ μέλλον σύντροφοι συνάμα καὶ κύριοί μου. Ἦτο ἄρα κάλλιον νὰ σκουδάτω τὰ ἦθη, τὰς ἐξέεις καὶ τὸν χαρακτηρὰ των ὥστε νὰ ἐξημερώσω ὅσον οἶόν τε τὴν θηριώδιαν των, καὶ νὰ ὤρελγθῶ ἐκ τῆς πρώτης εὐκαιρίας νὰ διαφύγω τὰς χεῖράς των.

(ἀκολουθεῖ)

I. N. A.

MARIA.

(Συρέχεια, ἰδὲ Τεῦχος ΑΣΤ.)

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀποβολή.

Ἀπὸ τῆς ἐπανόδου ἐκ τῆς ὀδοιπορίας τῆς καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τῆς ἀγγελίας τοῦ ἀξιοθρηνήτου θανάτου τῆς βασιλείας τῆς Σκωτίας, ἡ ἡγουμένη τοῦ μοναστηρίου τῆς *Hanagias* ἐν *Soissons* γιγαντιαίως πρόβηαινε ἡμασι πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου αὐτῆς, καταβαλλομένη ἡμετέροι ὑπὸ τῶν προσβολῶν θαλέως γήρατος, αἰτινας εἶχον τρόπον τινὰ σεβαστῇ αὐτὴν μέχρι τοῦδε καὶ τοι ὀδοκοντούτιδα. Τὸ μέτωπον αὐτῆς ἐνεχάραττον ἐσθύταται ῥυτίδες· ἡ ζωηρότης τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἐπεσθέθη, καὶ σπασμωδικὸς τρόμος κατέστησε τὰς ἐσθνεῖς αὐτῆς χεῖρας πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀνικάνους· ἡ δὲ φωνὴ αὐτῆς, ἡ ἄλλοτε τόσοσ καθαρὰ καὶ ὀξεῖα, ἕλασθενήσασα ἤδη ἐπρόφερε μόνον φθόγγους ἀσυναρτήτους καὶ δυσλήπτους. Τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας ἐπ' ἀγκάλων ἐφέρετο εἰς τὸν ναόν, διότι οἱ παράλυτοι αὐτῆς πόδες ἠδύνατον νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν μάζαν τοῦ σώματος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς παντελοῦς ταύτης κατατροφῆς, μόνῃ ἡ ὑψηλὴ αὐτῆς σύνεις καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ πνεύματός τῆς διετήρησαν ἅπαντα αὐτῶν τὴν ἰσχύν. Διεύθυνεν, ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι, τὴν κοινὴν μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν εὐσταθοῦς θελήσεως, δεικνύουσα παρά ποτε δραστηριότητα πρὸς πᾶσαν κατὰ τῆς ἀπολύτου αὐτῆς ἐξουσίας ἀπόπειραν. Ὑψηγομένη τις, μεγάλην ἀσκούσα ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἀνιρρόην, ὡς συνειδημένη διὰ τῆς καταγωγῆς αὐτῆς μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἀποπειραθεῖσα νὰ παραβλέψῃ ἐν μέρει τὰς αὐστηράς τῆς ἡγουμένης παρατηρήσεις, ἐπεπλήθη καὶ ἐνουθετήθη ἀσυνήρως ὑπὸ ταύτης ἐνώπιον τῶν ἄλλων μοναχῶν, Ἡ Μαρία ἐνησυχολεῖτο λαμβάνουσα καὶ μεταδίδουσα τὰς διαφοροὺς διατα-

γὰς τῆς ἡγουμένης πρὸς τὰς λοιπὰς μοναχὰς τοῦ μοναστηρίου, διότι αὐτὴ ἦτο ὑπασπίστρια καὶ νοσοκόμος τῆς ἀναδόχου τῆς, ἐπαγρυπνοῦσα νύκτα καὶ ἡμέραν πλησίον τῆς καὶ χορηγοῦσα αὐτῇ περιποίησιν υἱκῆς φιλοστοργίας. Ἀλλὰ, φεῦ! αἱ περιποιήσεις αὐταὶ, αἱ καὶ λιαν εὐντονοὶ, δὲν κατῴρθωσαν ν' ἀναχαιτίσωσι τὰς προόδους τῆς νόσου, οὔτε νὰ ἐλαττώσωσι τὴν θαθεῖαν ὀλίψιν ὑπ' ἧς κατετρώχετο ἡ ἀγαθὴ αὐτῆς εὐεργετία· διότι πολλακίς, ἄνευ κατὰ φαινόμενον αἰτίας, ἡ γηραιὰ μοναχὴ ἀτενίζουσα τὴν ἀναδεκτὴν αὐτῆς ἔχυνεν ἄφρονα δάκρυα καὶ παρεδίδετο εἰς ἄκραν ἀπελπίσιν. Ἐσφιγγε τὴν νεάνιδα ἐντὸς τῶν ἀγκάλων τῆς, κατεφίλει τὸ μέτωπόν τῆς καὶ ἐπικαλεῖτο ἐπ' αὐτῆς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

Τοιαύτη κατάστασις δὲν ἐβράδυνε, ὡς ἦν ἐπόμενον, νὰ ἐξαντλήσῃ ἐντελῶς τὰς ὀλίγας δυνάμεις καὶ νὰ συντέμῃ τὴν ὀλιγοχρόνιον ὑπαρξίν τῆς γηραιᾶς μοναχῆς· διὸ ἡμέραν τινὰ ὁ ἰατρός τῆς μονῆς, ἐξείασας ἐφ' ἱκανὴν ὥραν τὰ συμπτώματα τῆς νόσου, εἶπε πρὸς αὐτὴν τεθλιμμένως.

— Σεβαστὴ Μῆτηρ, οὐδόλως ἔπαυσα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον συσταίνων ἑμαυτὸν εἰς τὰς δεήσεις σας, ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλετε μὲ λησμονήσει, ἀλλ' ὅτι θέλετε προσεύσει ὑπὲρ ἐμοῦ αὔριον ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου.

Ἡ ἡγουμένη ἠτένισε τὸν ἰατρὸν μετὰ ζωηροτάτης συγκινήσεως.

— Λοικόν, εἶπε, δὲν ἠπατώμην! Θεέ μου! πρέπει νὰ ἐγκαταλείψω τὴν ὄρρανήν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἄλλον προστάτην παρ' ἐμὲ εἰς τὸν κόσμον! Μαρία! κρᾶξατε τὴν Μαρίαν! θέλω νὰ τῆς ὀμιλήσω παρεούθως.

Ἡ νεᾶνις, ἧτις συνήθως διεμμεν ἐντὸς τοῦ παρεκκεμένου θαλάμου, ἔδραμε πάραυτα ἅμα ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς προστάτιδος τῆς.

— Τέκνον μου, εἶπεν ἡ ἀσθενὴς μετ' ἀπεριγράφτου συγκινήσεως, ἀνάγκη νὰ λάβῃς τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς, αὐτὴν τὴν στιγμήν. Πολλακίς σοὶ εἶπον ὅτι σὺ δὲν ἦτο προωρισμένη νὰ ἐγκεισθῆς ἐντὸς μοναστηρίου καὶ ἀπεποιήθῃς τὰς παρακλήσεις σου ὅταν μὲ καθικέτευσαι νὰ σ' ἀφήσω ν' ἀσπασθῆς τὸν μοναστικὸν βίον· ἀλλὰ τὰρα ἐγὼ σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ πράξῃς· ἐγὼ σοὶ τὸ διατάττω διὰ λόγους πολλοῦς.

... Θεέ μου, ἄφες με νὰ ζήσω μεχριστοῦ τελεσθῇ αὐτὴ ἡ τελετὴ, μεχριστοῦ ἡ ὄρρανήν ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν ἄσυλον! Κρᾶξατε ὀργήγωνα τὴν αὐτοῦ πανιερότητα τὸν ἐπίσκοπον, κρᾶξατέ τον ἐν ὀνόματι τοῦ Σωτήρος! εἰπέτε του νὰ ἐλθῇ ἐν τῇ στιγμῇ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἔκτελεσεως τῶν διαταγῶν τῆς, ἡ συγκίνησις αὐτῆς τῦξανεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ὁ ἐπίσκοπος, ἅμα γνοὺς τὸν κίνδυνον ἐνῶ εὕρισκετο ἡ ἡγουμένη καὶ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὸν εἶδῃ εἰς τὰς τελευταίας αὐτῆς στιγμὰς, ἔδραμε πάραυτα καὶ εὔραν αὐτὴν ἐν τῇ παραφορᾷ πυρετοῦ δέξιος.

Πανιερώτατε! ἀνέκραξεν ἅμα ἰδούσα τὸν ἐπίσκοπον, πανιερώτατε, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δώσατε τὴν κοῦράν εἰς τὴν ἀδελφὴν Μαρίαν! Ἀπειτῶ νὰ τὴν ἰδῶ μοναχὴν τῆς μονῆς τῆς Παναγίας πρὶν ἀποθάνω· διότι ἂν παρουσιασθῶ ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου πρὶν γενῆ τοῦτο, θά μοι ζητήσῃ εὐθείως αὐ-